

Vår referens

Miljöavdelningen

Christer Persson

040 - 25 26 94

ENLIGT SÄNDLISTA

**Fastställelse av skötselplan för naturreservatet Skoghejdan
i Ystads kommun**

(3 bilagor)

Länsstyrelsen har arbetat fram ett förslag till skötselplan för naturreservatet Skoghejdan i Ystads kommun. Naturreservatet bildades den 4 november 2005.

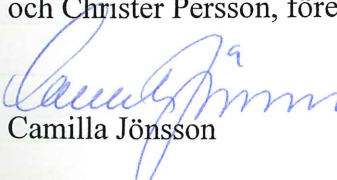
Förslaget har remissbehandlats

LÄNSSTYRELSENS BESLUT

Med stöd av 3 § förordningen om områdesskydd enligt miljöbalken m.m. (1998:1252) fastställer länsstyrelsen skötselplanen, daterad 4 november 2005, för naturreservatet Skoghejdan i Ystads kommun (Bilaga 1) att gälla tills vidare.

Detta beslut kan överklagas hos regeringen, miljö- och samhällsbyggnadsdepartementet

I den slutliga handläggningen av detta ärende deltog Camilla Jönsson, beslutande och Christer Persson, föredragande.

Camilla Jönsson

Christer Persson

Bilagor:

1. Skötselplan för naturreservatet Skoghejdan, Ystads kommun
2. Hur man överklagar
3. Sändlista

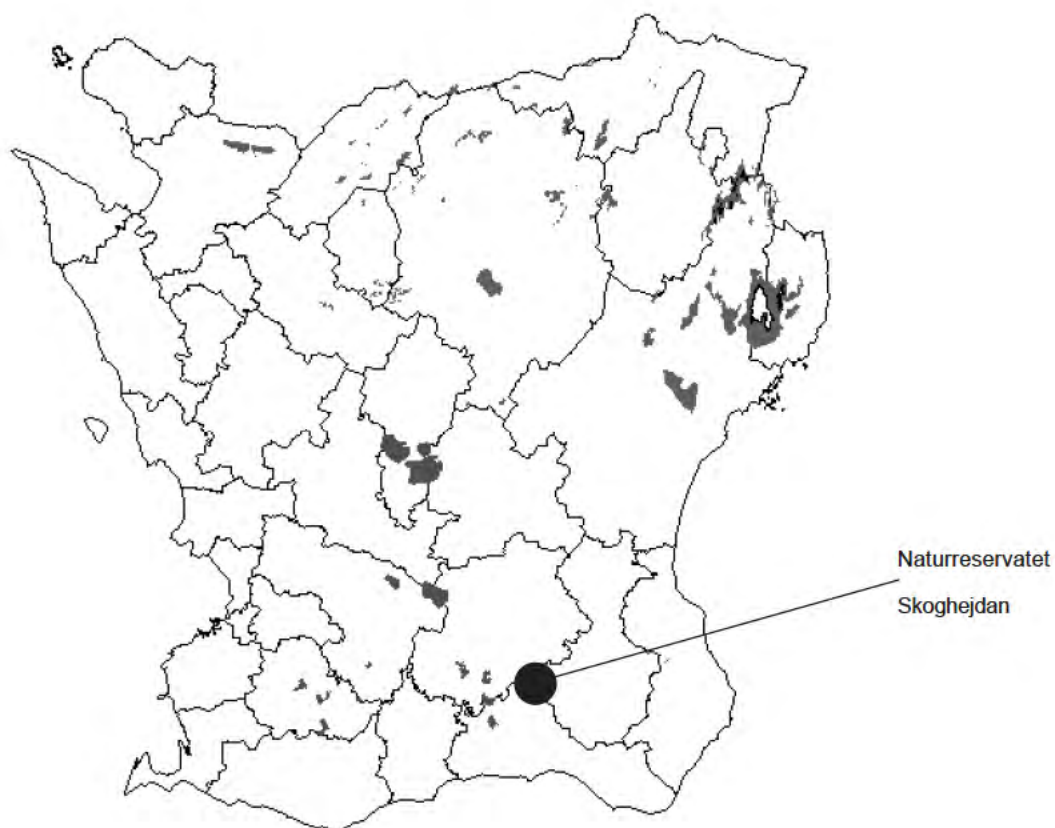
SKÖTSELPLAN FÖR NATURRESERVATET SKOGHEJDAN

YSTADS KOMMUN
SKÅNE LÄN

www.m.lst.se

Diarienummer:	511-37617-05
Beslutsdatum:	2005-11-04
Titel:	Skötselplan för naturreservatet Skoghejdan
Utgiven av:	Länsstyrelsen i Skåne län
Författare:	Lars Pålsson, Christer Persson
Beställningsadress:	Länsstyrelsen i Skåne län Miljöavdelningen 205 15 MALMÖ Tfn: 040-25 20 00 lansstyrelsen@m.lst.se
Copyright:	Innehållet i detta dokumentt får gärna citeras eller refereras med uppgivande av källa
Upplaga:	30 ex
Tryckt:	Länsstyrelsen i Skåne län 2005
Omslagsbild:	Christer Persson

Årsunge av lövgröna i soligt buskage i naturreservatet Skoghejdan.

Foto: Christer Persson den 3 augusti 2005

Omslagsbild:

"Döda ekens damm", ett av flera reproduktionsvatten för klock- och lövgröna i naturreservatet Skoghejdan.

Foto: Christer Persson den 3 augusti 2005

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1	Syftet med reservatet -----	5
2	Beskrivning av området -----	6
2.1	Administrativa data -----	6
2.2	Historisk och nuvarande markanvändning -----	7
2.3	Översiktlig beskrivning av områdets bevarandevärden -----	7
2.3.1	Geovetenskapliga, biologiska och kulturhistoriska bevarandevärden -----	7
2.3.2	Intressen för allmänheten -----	10
3	Översikt över planerad markanvändning och skötsel -----	10
3.1	Övergripande mål -----	10
3.2	Generella riktlinjer och åtgärder -----	10
3.3	Kvalitetsmål -----	12
3.3.1	Jordbruksmark -----	12
3.4	Jakt -----	13
4	Mål och föreskrifter för planeringsområden -----	13
4.1	Ädellövskog av bok (ek) och ask med buskinslag -----	13
4.2	Alskog -----	14
4.3	Kärrområden med lågvuxen al - videvegetation ofta kantad av alskog -----	14
4.4	Etablerade buskområden och buskbryn -----	15
4.5	Öppen betad gräsmark med spridda buskar och träd -----	15
4.6	Hägnader -----	16
4.7	"Baldringetorps husmäns hejda" -----	17
4.8	Gårdsgårdar -----	17
4.9	Vattensamlingar -----	18
4.10	Specialåtgärder / fauna -----	18
5	Mål och föreskrifter för restaureringsåtgärder -----	19
5.1	Buskområden av igenväxningskaraktär -----	19
5.2	Uppslag av hagtorn / slån -----	20
5.3	Uppslag av al samt alridåer mot fuktmarker och vattensamlingar -----	21
5.4	Videbuskage i vissa kärrområden -----	21
5.5	Avverkning av vissa träd med för hög frekvens i reservatet -----	22
5.6	Slutavverkning av gran -----	22
6	Anordningar för rekreation och friluftsliv -----	23
6.1	Övergripande mål -----	23
6.2	Riktlinjer och åtgärder -----	23
6.2.1	Tillgänglighet -----	23
6.2.2	Anordningar för friluftslivet -----	23
6.2.3	Information -----	23
6.2.4	Utmärkning av naturreservatets gräns -----	23
7	Tillsyn, dokumentation och uppföljning -----	24
8	Finansiering av förvaltningen -----	24
8.1	Ekonomisk utredning -----	24
8.2	Finansiering av förvaltningen -----	24
9	Referenser och källor -----	25

BILAGOR

1. Topografisk karta, skala 1:50 000
2. Ekonomisk karta, skala 1:10 000
3. Flygbild, skala 1:6 666
4. Markanvändning, skala 1:10 000
5. Stängsel och anordningar, skala 1:6 666
6. Planerat träd- och buskskikt, skala 1:6 666
7. Restaureringsåtgärder, skala 1:6 666
8. Enskifteskartan över Baldringe utmark 1821
9. Skötsel av markslag samt anordningar

Ändamålet med reservatet skall främst vara att bevara ett uråldrigt beteslandskap brukat sedan bronsåldern och använt som utmark under senare århundraden. Det skall karaktäriseras av öppen betad gräsmark i en svagt kuperad terräng med spridda eller grupperade lövbärande träd och buskar inramat av lövskog utom i söder. Träd, som är mycket gamla och vidkroniga, gynnas och buskage i bryn och som spridda grupper bibehålles täta och fullskiktade. Markfuktigheten varierar från torra backar till fuktiga stråk och öppna vattensamlingar vilket skapar en stor variation vad avser vegetationstyper och biotoper/ habitat. Denna variation tillsammans med strukturer av betydelse för förekommande växt- och djurarter skall bibehållas och gynnas. Reservatet ska innehålla biotoper som utgör en komplett och god livsmiljö för fridlysta eller nationellt rödlistade växt- och djurarter (främst klockgroda och större vattensalamander) samt förekommande livsmiljötyper och arter som av regeringen har rapporterats förekomma i enlighet med Rådets direktiv 92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (habitatdirektivet).

Syftet skall nås genom

- årlig beteshävd
- ingen gödsling av marken i någon form
- röjningar av uppslag i de öppna gräsmarkerna
- röjningar och gallringar av alridåer omkring vattensamlingar och kärrområden
- skogsmark sköts genom längsta möjliga överhållning samt därefter föryngring i luckor
- att enstaka buskar eller buskage ibland med något träd bibehålles fullskiktade med löv ända ned till marken
- enstaka solitärträd bevaras i den öppna gräsmarken.
- så stor variation som möjligt eftersträvas vad gäller träd och buskarter.
- friställande och gynnande av mycket gamla vidkroniga träd såväl i skog som på öppen mark
- ta fram och vårda framtida efterträdare till solitärträd och buskgrupper.
- kärrområden lämnas för fri utveckling.
- utveckling av strukturer av betydelse (biotoper) för den lägre faunan (groddjuroch insekter).
- områdets hydrologi bevakas och bibehålls.
- områdets småvatten hålls fria från fisk och kräftor

2 BESKRIVNING AV OMRÅDET

2.1 Administrativa data

Områdets namn	Skoghejdan
Objektnummer	12-02-141
Skyddsform	Naturreservat
Beslutsdatum	2005-11-04
Naturvårdsförvaltare	Länsstyrelsen i Skåne län
Internationella åtaganden	-
Kommun	Ystad
Församling / socken	Baldringe
Fastigheter	Del av Baldringetorp 2:3 och del av Baldringetorp 1:1
Vegetationszon	Nemorala zonen (sydsvenska lövskogsregionen)
Naturgeografisk region	Nr 6. Sydvästra Skånes slättområden
Läge	ca 2 500m NNV Baldringe kyrka
Kartblad	Topografisk karta: 2D SO Tomelilla och 2D SV Tomelilla Ekonomisk karta: 2D1e Ållskog, 2D1f Baldringe, 2D2e Eriksdal, 2D2f Röddinge
Gränser	Området är markerat med svart punktstreckad linje på Bilaga 2
Dikningsföretag	Nej
Arealer	Totalt ca 87,8 ha, varav cirka 4,0 ha vatten

	Nuvarande	Mål
Jordbruksmark	77,8 ha	77,8 ha
Skogsmark	10,0 ha	10,0 ha

EU-prioriterade naturtyper och arter	6270	Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ	37,7 ha
	6410	Fuktängar med blåtåtel eller starr	1,6 ha
	7140	Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn	0,7 ha
	9070	Trädklädda betesmarker av fennoskandisk typ	8,2 ha
	9080	*Lövsumpskogar av fennoskandisk typ	11,1 ha
	A074	Röd glada - <i>Milvus milvus</i>	
	1188	Klockgroda - <i>Bombina bombina</i>	
	1166	Större vattensalamander - <i>Triturus cristatus</i>	
	*= prioriterad naturtyp enligt natura 2000		

Planförfattare	Lars Pålsson och Christer Persson efter äldre plan av Anders Larsson
-----------------------	--

2.2 Historisk och nuvarande markanvändning

Redan under bronsåldern röjdes gläntor i den då befintliga ekskogen och dessa utnyttjades periodvis för bete. Markerna övergavs för en period för att sedan röjas upp kraftigt under äldre järnålder och brukas både för bete och åkerbruk. I betesmarkerna växte gräs, syror och örter, men också ljung. Ekskogen blandad med björk fanns kvar som dungar, men efterhand började också bok och avenbok uppträda. Under yngre järnåldern avtog eller ändrades brukningen och markerna växte igen kraftigt med hassel samtidigt som boken mer och mer ersatte eken. Landskapet öppnades på nytt under vikingatid och en uppdelning av markerna i inägor och utmark ägde rum. Skoghejdan låg som en del i utmarken där inslaget av bok och hassel fortfarande var stort mellan de betade öppna partierna. Denna omväxlande miljö bestod ända fram till slutet av 1700-talet och början av 1800-talet då utnyttjandet för bete och virkesfångst ledde fram till ett i princip helt öppet utmarkslandskap. I detta spred sig enbuskar och ljungen blev vanlig. Emellertid utfördes omkring sekelskiftet 1900 en fullständig avverkning av enbuskarna och en viss gödsling av markerna resulterade i det beteslandskap som finns i dag med lövträd och buskar mellan de öppna gräsmarkspartierna. Man kan se den nuvarande naturtypen som en återgång till det tillstånd som rådde före 1800-talets hårda utnyttjande och därmed som en relik av ett mycket ålderdomligt kulturlandskap.

Enskifteskartan över Baldringe utmark 1821 (Bilaga 8) visar samma vegetation och fuktighetsvariation som i dag dock att några kärr genom torvbrytning, troligen under tidigt 1900-tal, har omvandlats till sjöar och att vissa områden vuxit igen till skogsdungar. Detta gäller i hög grad fuktmarkerna där alen bredd ut sig och därmed blivit vanligare inom området än någonsin tidigare. I sydöstra hörnet finns ett område skilt från utmarken med en hägnad: "Baldringe Torps Husmäns hejda" brukad som åker och äng. Den gamla skyddsvallen mot utmarken finns kvar än idag.

2.3 Översiktlig beskrivning av områdets bevarandevärden

2.3.1 Geovetenskapliga, biologiska och kulturhistoriska bevarandevärden

Landskap och geologi

Skoghejdan är en liten rest en relik av ett tidigare omfattande utmarksområde till byarna Baldringe och Baldringetorp m fl. Området ligger i en mjukt kuperad terräng med omväxlande torra höjdryggar och fuktsvackor eller alkärr. I området finns också två småsjöar, vilka uppkommit efter torvtäkt.

Berggrunden inom området består av kalksandsten (från kritaperioden). Mot nordost, i anslutning till Fyledalen, förekommer jurassiska bergarter med bland annat kvartssand och lera. På andra sidan av Fyledalen dominerar silurisk skiffer. Berggrunden täcks inom reservatet av tjocka jordlager med växlande sammansättning. De yttigare delarna består dock av lerig sandig – moig morän med relativt få block i markytan. Moränen är vanligen kalkhaltig. I området finns dessutom ett stort antal små torvmarker i de av dödis bildade svackorna. Den småkuperade terrängen kan anses tillhöra det inre sydvästskånska backlandskapet.

Vegetation

Markvegetationen utgörs till huvuddelen av betad gräsmarksvegetation, som varierar efter höjdläge och fuktighetsgrad. Dessutom omväxlar mera närings- och kalkrika partier med fattigare.

Skoghejdan har föreslagits som Natura-2000-område med bl. a. naturtyperna/ habitaterna 6270 "Artrika torra - friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ, 9070 "Trädklädda betesmarker av fennoskandisk typ" samt 9080 "Lövsumpskogar av fennoskandisk typ". Emellertid kan ett antal växtsamhällen enligt en inventering utförd 1970 urskiljas inom området. Dessa växtsamhällen kan definieras enligt indelningarna i Nordiska Ministerrådets "Vegetationstyper i Norden" och "Natura 2000".

På höjdryggarna är vegetationen ofta av torrängskaraktär. Framträdande arter är bl. a. betesgynnade gräs som fårsvingel, ängsgröe, rödsvingel och rödven samt örter som t ex gråfibbla höstfibbla, svartkämpar, vitklöver, liten blåklöcka, rödklint, gulmåra, timjan, teveronika, knölsmörbloffa och rölleka. (NMR: 5.2.1.2, 5.2.2.2) (N 2000: 6270). En speciell miljö där denna torrängsvegetation uppträder är på de tuvor som rikligen utvecklats i den öppna betesmarken.

På hedartade torra partier förekommer bl. a. ljungräs, kruståtel, revfibbla och blodrot (NMR:5.1.3.2) (N 2000: 4030), men mera örtrika varianter förekommer. Dessa kännetecknas av bl. a. gulmåra, kärringtand, jordtistel och vårstarr (NMR 5.1.1.7) (N 2000: 4030)

På sidlänt mark är vegetationen mer fuktängsbetonad med arter som ängsvädd, smörbloffa, åkermynta, kärrtistel, småstarr, revsmörbloffa, kärrkavle, älgört, ängsbrässa, hirsstarr och tuvtåtel (NMR 5.2.3.3) (N 2000: 6410). På några få platser uppträder kalkfuktängsfragment. Här växer bl. a. darrgräs, vildlin, ängsnycklar, majnycklar och majviva.

Utöver dessa vegetationstyper finns i anslutning till sänkor även ren kärrvegetation med dominans av bl. a. blåsstarr eller bunkestarr. Tendensen är att dessa områden efterhand får ett större inslag av al, vide och sälg, vilket eventuellt beror på minskad hävd.

Den öppna gräsmarksvegetationen är inom delar av reservatet gödselpåverkad, särskilt i den östra delen där gödsling fortfarande är tillåten. En tydlig indikator på detta är rajgräs som förekommer allmänt på vissa ställen, en annan är maskros. När betesdjur mer eller mindre konstant utnyttjar en och samma plats för vila och övernattningsuppkommer en liknande, men betydligt kraftigare gödslingseffekt genom spillning och urin. Återkolonisering sker vanligen med brännässlor, maskrosor och krusskräppa eller annan nitrofil vegetation.

Skog förekommer som dungar spridda i reservatet samt mot omgivande marker i norr. I fuktiga svackor och kärr har utvecklats typiska alkärr med sockelbildning och öppna vattenytor (NMR 2.2.4.3, 3.4.1.3) (N 2000: 9080). Al uppträder också som kantvegetation mot mera öppna kärrområden eller vattensamlingar. Vissa kärr intas av lågvuxna vide och sälgbuskar. I högre lägen finns partier med ädellövskog innehållande bok och ek. Träden är delvis mycket gamla och vidkroniga. Markvegetation saknas nästan eftersom dessa områden är skuggiga samt betas och utgör uppehållsplatser för betesdjuren.

Busksnår med hagtorn, hassel, slån mm uppträder som bryn mot träddungarna, men också som öar ute i den öppna betesmarken. Ofta växer buskarna på ett sådant sätt att lövverket når ända nere från marken upp i trädkronorna bakom buskbrynet. Detta kallas för ”fullskiktning” och har stor biotopskapande betydelse för lägre fauna.

En jämförelse med en kartering av träd och buskvegetationens utbredning som utförts tidigare och dagens förhållanden visar, att en betydande igenväxning skett. Busksnåren har ökat i utbredning och blivit tätare och andelen hagtornsbuskar har tilltagit på de tidigare relativt öppna markerna. Vissa tidigare endast lövträdsbevuxna områden kan idag betraktas som slutna skogsdungar.

Fauna

Det omväxlande beteslandskapet ger förutsättningar för en rik och varierad fågelfauna. I reservatet och dess närmaste omgivningar häckar regelbundet mellan 60 - 70 arter. Bland de mer ovanliga häckfåglarna kan nämnas gråhakedopping och smådopping, vilka normalt häckar i den stora vattensamlingen. Busk och träddungarnas fågelfauna karaktäriseras av olika sångare. I omgivningarna häckar bl. a. glada och lärkfalk. Större hålbbyggande fåglar representeras av bl. a. skogsduva, kaja och kattuggla. Andra arter som tillfälligt iakttagits är bl. a. vit och svart stork, småfläckig sumphöna, kungs och havsörn.

Genom lång kontinuitet i markutnyttjandet har rester av den lägre fauna som förr troligen karaktäriserade denna typ av utmarker kunnat bevaras. Djurlivet är därför delvis unikt och Skoghejdan utgör en viktig biotop för bland annat klockgroda, större och mindre vattensalamander, lövgroda och lökgroda. Flera av groddjursarterna är rödlistade och förekommer i landet endast i södra och sydöstra Skåne.

Evertebratfaunan i reservatet är rik och varierad med delvis flera ovanliga eller hotade arter. (Ehnström B. Skrivelse 1976). Skoghejdan hyser troligen det största beståndet av mindre ekbocken (*Cerambyx scopoli*) i Skåne. Andra vedinsekter som påträffas är bl. a. den vackra långhorningen *Anaglyptus mysticus*. Vedinsektsfaunan i döda eller multnande stubbar i kärrpartierna kan även förväntas ha en rik och sällsynt fauna, men den är hittills föga undersökt inom området.

Skalbaggsfaunan är rik, särskilt i fuktiga och blöta områden. På vattenmärke lever de sällsynta vivlarna *Uxus paraplecticus* och *Phytonomus arundinis* allmänt. Den sistnämnda arten finns bara i Skåne och Blekinge. Flera sällsynta jordlöpare förekommer, bl. a. *Pterostichus aterrimus* och *Chlaenius nigricornis*. I de fria vattenytorna är den eljest sällsynta, jättestora vattenbaggen *Hydrophilus aterrimus* tidvis allmän och i dammen har några exemplar av den ytterst sällsynta dykarbaggen *Cybister latemarginalis* påträffats. För den nordliga dykaren *Dytiscus lapponicus* utgör Skoghejdan troligen den sydligaste lokalen i landet.

Även fjärilfaunan är rik och varierad, särskilt dagfjärilfaunan som är tämligen tät med många arter. Bland ovanliga arter som påträffats är plommons snabbvingen (*Strymonidia pruni*), som har en sydostlig utbredning i landet och som sällsynt förekommer i Skåne. Arten är helt knuten till slån. En annan ovanlig art är svartfläckade blåvingen (*Maculinea arion*), som är beroende av både timjan och en myrart, *Myrmica sabuleti*. Många fjärilarter har mycket snäva ekologiska nischer, t ex *Unca uncula*, som lever i kanten av tuviga starrkärr, den brunfläckiga pärlmorfjärilen (*Clossiana selene*), som är beroende av kärrviol eller den ovanliga stora pärlmorfjärilen (*Mesoacidalia aglaja*), som utnyttjar andra violer som värdväxt.

2.3.2 Intressen för allmänheten

Området utnyttjas av allmänheten som strövområde. Syftet med reservatet är i första hand att tillvarata biologiska intressen. Reservatets groddjursfauna är känslig för alltför många besökare under vår och sommar. Det är därför angeläget att inte stora grupper av besökare rör sig i området samtidigt.

3 ÖVERSIKT ÖVER PLANERAD MARKANVÄNDNING OCH SKÖTSEL

3.1 Övergripande mål

Prioriterade natur- och kulturvärden

- ett synnerligen variationsrikt beteslandskap på tidigare utmarker brukat sedan bronsåldern
- habitat prioriterade inom Natura 2000
- fragment av kalkfuktäng med orkidéer.
- ovanligt stor artrikedom bland träd och buskar
- ädellövskog och dungar med mycket gamla träd
- komplett livsmiljö för klockgroda, strörre och mindre vattensalamander, lövgroda och lökgroda
- biotop för flera mycket sällsynta skalbaggar och fjärilar.
- rik och varierad fågelfauna

3.2 Generella riktlinjer och åtgärder

Syftet skall nås genom

- årlig beteshävd
- ingen gödsling av marken i någon form
- röjningar av uppslag i de öppna gräsmarkerna
- röjningar och gallringar av alridåer omkring vattensamlingar och kärrområden
- skogsmark sköts genom längsta möjliga överhållning samt därefter föryngring i luckor
- att enstaka buskar eller buskage ibland med något träd bibehålls fullskiktade med löv ända ned till marken
- enstaka solitärträd bevaras i den öppna gräsmarken.
- så stor variation som möjligt eftersträvas vad gäller träd och buskarter.
- friställande och gynnande av mycket gamla vidkroniga träd såväl i skog som på öppen mark
- på naturlig väg ta fram och vårda framtida efterträdare till solitärträd och buskgrupper.
- kärrområden lämnas för fri utveckling.
- utveckling av strukturer av betydelse (biotoper) för den lägre faunan (groddjuroch insekter).
- områdets hydrologi bevakas och bibehålls.
- områdets småvatten hålls fria från fisk och kräftor.

Hänsyn till röd glada:

Den röda gladan gynnas av ett varierat landskap med öppna betesmarker och sjöar för jakt, samt skogspartier (framförallt bryn) med lämpliga träd för bobygge.

Hänsyn till groddjur:

Reservatet har ett gott om sommaruppehålls- och övervintringsplatser för groddjur och skötselinsatser ska i första hand inriktas på att bevara dessa. Detta sker genom att underhålla och utveckla bryn och dungar av ädellöv/lövträd och buskar i naturreservatet. Trädskiktet ska vara olikåldrigt och dominerat av ädellöv- och lövträdsarter, i första hand ek, bok, ask, skogsalm, fågelbär och oxel. Buskskiktet ska innehålla täta grupper och fullskiktade, sydexponerade bryn av främst björnbär, hagtorn, hassel och slån. Stränderna vid lekvattnen hålls öppna genom röjning.

Röjnings- och gallringsåtgärder får ej ske i reservatet under perioden 1 mars - 30 november av hänsyn till områdets groddjursfauna.

Områdets population av klockgroda, större vattensalamander och lövgroda skall också gynnas genom att buskrika spridningskorridorer utmed stengården utvecklas. Utsättning av groddjur som har haft hemvist i trakten under historisk tid får ske om befintliga populationer tenderar att dö ut.

Ytterligare information om naturtyper och Natura 2000-arter kan inhämtas från Naturvårdsverkets art- och biotopvägledningar under "Hotbild - vad kan påverka Natura 2000-området negativt?" (se: www.naturvardsverket.se).

Småvatten:

De permanenta småvattnen i naturreservatet ska underhållas på ett sådant sätt att de innehåller mycket (dock ej heltäckande) flytbladsvegetation, att de är vattenhållande och fria från fisk och kräftor året runt och att de har en vattenkvalitet som tillåter att de kan utnyttjas för reproduktion av främst större vattensalamander, klock- och lövgroda. Ytterligare minst två, gärna fler, småvatten får återskapas i reservatet under perioden 2005 - 2010 på ett sådant sätt att de inte inverkar negativt på de habitat och arter som är utpekade av regeringen i enlighet med habitatdirektivet. Hägn får ej sättas upp runt småvattnen.

Stängsel:

Samtliga stängsel i reservatet ska ses över senast 2006. I samband med stängsling bör användning av miljövänligt material eftersträvas.

Nyttjanderätter:

Drift och underhåll av nyttjanderätter och servitut genomförs och bekostas av respektive nyttjanderättssinnehavare.

Övrigt:

Elstängsel bör sättas upp vid behov i syfte att minska antalet vildsvin i reservatet.

3.3

Kvalitetsmål

3.3.1

Jordbruksmark, (totalt ca 77,8 ha, varav vatten cirka 4,0 ha)

Ändamålet med reservatet skall främst vara att bevara ett uråldrigt beteslandskap brukat sedan bronsåldern och använt som utmark under senare århundraden. Det skall karaktäriseras av öppen betad gräsmark i en svagt kuperad terräng med spridda eller grupperade lövbärande träd och buskar inramat av lövskog utom i söder. Träd, som är mycket gamla och vidkroniga, gynnas och buskage i bryn och som spridda grupper bibehålles täta och fullskiktade. Markfuktigheten varierar från torra backar till fuktiga stråk och öppna vattensamlingar vilket skapar en stor variation vad avser vegetationstyper och biotoper/ habitat. Denna variation tillsammans med strukturer av betydelse för förekommande växt- och djurarter skall bibehållas och gynnas. Reservatet ska innehålla biotoper som utgör en komplett och god livsmiljö för fridlysta eller nationellt rödlistade växt- och djurarter (främst klockgroda och större vattensalamander) samt förekommande livsmiljötyper och arter som av regeringen har rapporterats förekomma i enlighet med Rådets direktiv 92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (habitatdirektivet), dvs det bör finnas cirka:

Kod	Livsmiljötyp / art	areal / populationsstorlek / övrigt
6270	Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ	ca 37,7 ha
6410	Fuktängar med blåttåtel eller starr	ca 1,6 ha
7140	Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn	ca 0,7 ha
9070	Trädklädda betesmarker av fennoskandisk typ	ca 8,2 ha
9080	*Lövsumpskogar av fennoskandisk typ	ca 11,1 ha
A074	Röd glada - <i>Milvus milvus</i>	ca 1 häckande par
1188	Klockgroda - <i>Bombina bombina</i>	ca 100 djur
1166	Större vattensalamander - <i>Triturus cristatus</i>	reproduktion i minst tre vatten

*= prioriterad naturtyp enligt natura 2000

Syftet skall nås genom

- årlig beteshävd
- ingen gödsling av marken i någon form
- röjningar av uppslag i de öppna gräsmarkerna
- röjningar och gallringar av alridåer omkring vattensamlingar och kärrområden
- skogsmark sköts genom längsta möjliga överhållning samt därefter föryngring i luckor
- att enstaka buskar eller buskage ibland med något träd bibehålles fullskiktade med löv ända ned till marken
- enstaka solitärträd bevaras i den öppna gräsmarken.
- så stor variation som möjligt eftersträvas vad gäller träd och buskarter.
- friställande och gynnande av mycket gamla vidkroniga träd såväl i skog som på öppen mark
- ta fram och vårda framtida efterträdare till solitärträd och buskgrupper.
- kärrområden lämnas för fri utveckling.
- utveckling av strukturer av betydelse (biotoper) för den lägre faunan (groddjuroch insekter).
- områdets hydrologi bevakas och bibehålls.
- områdets småvatten hålls fria från fisk och kräftor

3.4

Jakt

Jakt får bedrivas i markägarens regi enligt bestämmelser i jaktlagen. Foderautomater för vilt får ej placeras inom reservatet. I samband med jakt skall hänsyn tagas till det rörliga friluftslivet. Utfodring av vilt får ej ske i eller i närheten av småvatten.

4

MÅL OCH FÖRESKRIFTER FÖR PLANERINGSOMRÅDEN

Hela naturreservatet Skoghejdan utom skogsmarken inom utvidgningsområdet österut 2005 skall utgöras av betesmark indelad i ett antal fållor (Karta, bilaga 5). Varierande markfuktighet samt täta buskage och trädsamlingar medför att djuren inte besöker vissa områden. Med hänsyn till denna variation kan reservatet indelas i följande markslag (Karta, bilaga 6):

1. Övervägande ädellövskog av bok (ek) och ask med buskinslag
2. Alskog
3. Kärrområden med lågvuxen al-videvegetation ofta kantad av alskog
4. Etablerade buskområden och buskbryn.
5. Öppen betad gräsmark med spridda buskar och träd (hagtorn, apel, slån)
6. Vattensamlingar

Särskilt bör hägnaderna ägnas uppmärksamhet vid reservatets skötsel. Detta gäller i första hand de hägnader som innesluter den samlade betesmarken omfattande hela reservatet utom det östra skogspartiet. Vidare finns historiska lämningar i anslutning till "Baldringetorps husmäns hejda" samt system av äldre stengården.

4.1 Ädellövskog av bok (ek) och ask med buskinslag

Kantskog och skogsdungar samt grupper av stora äldre träd. Skogen skall betas dock inte det östra skogsområdet inom utvidgningen 2005. Det östra skogsområdet sköts enligt skogbruksplan, dock med hänsyn tagen till nedanstående kvalitetsmål och gynnsam bevarandestatus.

Beteckning på kartor, bilaga 6: "Bok / ek" och "Ask". Dessutom grupper av "Område med större träd" på bilaga 7.

Kvalitetsmål och gynnsam bevarandestatus

- lövskog med inslag av buskar (hagtorn, hassel) som skall vara olikåldrig med alla åldersstadier
- lövskogen skall innehålla så många gamla vidkroniga träd som möjligt
- lövskogen inom betesmark skall inte vara helt sluten. På några ställen tillåts dock grupper av träd bilda ett sammanhängande trädskikt.
- skogen skall ha den karaktär som den hade i äldre odlingslandskap där allt virke togs om hand och nyttjades. Döda träd skall därför endast sparas i begränsad utsträckning.

Skötselmål och skötselåtgärder.

- lövskog och lövdungar överhålls längsta möjliga tid
- buskar och träd som tränger äldre storvuxna och vidkroniga träd röjs och avverkas.
- vid behov utförs försiktig markberedning, röjning och gallring. Detta gäller särskilt föryngring i uppkomna luckor.
- framtida ersättare till greniga och vidkroniga träd sparas och gynnas
- träd och buskar i brynen mot öppen betesmark gynnas. Träden kan gärna ha nedtill avbetade kronor (beteshorisont)
- döda träd avverkas och bortforslas, dock att ett begränsat antal stammar bör lämnas eller ligga kvar på olika ställen inne i skogsmarken. Inom den betade skogsmarken begränsas antalet stammar till 3-5 st, medan ett par stammar per hektar bör ligga kvar i det obetade östra skogsområdet inom utvidgningen 2005. Döda träd kan också avverkas som högstubbar, ca 1,5 m höga, vilka sedan får mulna ned.

4.2 Alskog

Skogsdungar i kärr med en- eller flerstammiga alar ofta på socklar.

Beteckning på kartor, bilaga 6: "Al"

Kvalitetsmål och gynnsam bevarandestatus

- alskog med en- eller flerstammiga träd ofta på socklar i kärrområden inte sällan med öppet vatten.

Skötselmål och skötselåtgärder.

- skogsområdena lämnas till fri utveckling.

4.3 Kärrområden med lågvuxen al-videvegetation ofta kantad av alskog

Beteckning på kartor, bilaga 6: "Uppslag av al / vide"

Kvalitetsmål och gynnsam bevarandestatus

- kärrområden med al-videvegetation som efterhand kan utvecklas till alskog.

Skötselmål och skötselåtgärder.

- kärrområdena lämnas till fri utveckling

4.4 Etablerade buskområden och buskbryn

Sammanhållna bryn mot trädgångar samt större grupper av buskar i den öppna betesmarken.

Beteckning på kartor, bilaga 6: ”Buskvegetation”

Kvalitetsmål och gynnsam bevarandestatus

- dungar och större grupper av buskar innehållande ett varierande inslag av lövbärande arter (hagtorn, hassel, nypon, slån m.m.) och med fullskiktning, företrädesvis mot sydväst, syd och sydost.
- enstaka träd som utgör överståndare i buskagen bevaras

Skötselmål och skötselåtgärder.

- bryn och buskgrupper lämnas i princip till fri utveckling.
- tendenser att buskarna sprider sig ut i den öppna betesmarken motverkas genom årliga röjningar under tidsperioden 1/11 - 1/3 alternativt på hösten (september - oktober) medan löven fortfarande sitter kvar för bättre kontroll av fullskiktning (se nästa moment)
- vid röjningar iaktas försiktighet så att de nedre lövbärande grenarna på bryn/buske sparas (fullskiktning)
- enstaka större träd, i första hand träd av al, ask och björk, vilka utvecklar ett sammanhängande trädskikt i buskage, avverkas.
- döda buskar avverkas och ersättning av dessa gynnas.
- avverkat material skall samlas ihop och skall flisas eller brännas på lämpliga platser, dvs områden utan värdefull gräsvegetation eller på åker utanför reservatet. Dock lämnas totalt 3 – 5 stycken mindre rishögar, vilka placeras i anslutning eller ovanpå gårdsgården i betesmarkens gräns.

4.5 Öppen betad gräsmark med spridda buskar och träd

Öppen betad gräsmark med varierande fuktighet och vegetation. Spridda buskar eller buskage (hagtorn, slån, hassel, nypon m.m.) och solitära träd (bok, ek, apel) förekommer.

Beteckning på kartor, bilaga 6: ”Öppen betesmark med spridda buskar och träd”

Kvalitetsmål och gynnsam bevarandestatus

- betad ogödslad gräsmark. Vegetationen skall vid slutet av betesperioden vara lågvuxen.
- spridda buskar och solitära träd (max 2 stycken/1000 m²) skall förekomma. Buskarna och buskagen skall om möjligt vara fullskiktade.
- mycket gamla vidkroniga solitärträd gynnas och bevaras.

Skötselmål och skötselåtgärder.

- gräsmarken skall hävdas genom betning med nöt eller hästar på ett sådant sätt att markvegetationen hålls låg.
- betesperioden skall i princip omfatta tiden maj - oktober. Betet bör pågå så länge som möjligt på hösten
- alla former av gödsling undviks
- platser som djuren föredrar och som uppvisar kvävevegetation (nässlor, skräppor) eller erosions-skador bevakas och hägnas vid behov av. Etablerad kvävevegetation slås, gärna ett par gånger per år, och materialet avlägsnas.
- alla uppslag av buskar och träd < 2 meters höjd röjs årligen om de inte kan hållas nere av betningen. Undantag gäller för buskar i närheten av vissa fullskiktade bryn (vandrade bryn) samt för buskar och träd som skall utgöra ersättare.
- buskar (buskage) och träd > 2 meters höjd röjes om de blir fler än 2 stycken/1000 m² utom i de fall dessa skall utgöra ersättare
- enstaka lägre buskar och träd kan sparas som ersättare enligt kvalitetsmålet.
- mycket gamla vidkroniga träd frihugges vid behov och enstaka framtida efterträdare gynnas.
- avverkat material skall samlas ihop och flisas eller brännas på lämpliga platser, dvs områden utan värdefull gräsvegetation eller på åker utanför reservatet. Dock lämnas totalt 3 – 5 stycken mindre rishögar, vilka placeras i anslutning eller ovanpå gårdsgården i betesmarkens gräns.

4.6 Hägnader

Hela reservatet utom det östra skogsområdet (karta, bilaga 5) hålls hägnat för bete, indelat i fällor med hänsyn till lämplig betesintensitet och antal betesdjur. Detta innebär att alla skogsdungar, buskage och kärr också skall ingå i betesmarken. I hägnaden utnyttjas befintliga stenmurar. I övrigt skall den utgöras av träpålar med lämpligt antal trådar, eventuellt i kombination med elstängsel. Genomgångar ordnas i anslutning till anslutningspunkter och stigar.

Under senare år har stammen av vildsvin i omgivande skogar starkt ökat, Djuren söker sig in i naturreservatets betesmarker och borrar upp grässvålen över stora ytor. I den mån dessa skador inte kan påverkas genom avskjutning av vildsvin bör det övervägas att sätta upp ett lågt elstängsel runt hela det betade området.

4.7 "Baldringetorps husmäns hejda"

Jordvall, delvis stengärdesgård samt terrass omkring område på karta 1821 angivet som "Baldringetorps Husmäns hejda"

Beteckning på kartor, bilaga 6: "Vall"

Kvalitetsmål och gynnsam bevarandestatus

- synlig gräsbevuxen jordvall innehållande sten och bevuxen med enstaka träd och buskar.
- ordnad stengärdesgård i sydöstra dungen samt i södra gränsen.
- terrass i väster, helt öppen i betesmarken.

Skötselmål och skötselåtgärder.

- jordvallen bevakas och om skador från betande djur uppstår skall dessa lagas och vid behov hägnas för läkning
- i jordvallen sparas ca 10 solitärträd/buskar, medan all övrig träd- och buskvegetation röjs och avverkas
- terrassen hålls fri från buskar och betas, dock utan att erosionsskador uppstår.
- stengärdsgårdar repareras vid skador och om stenar faller ned

4.8 Gärdsgårdar

Mot omgivande skog och åker är den gamla betesmarken till stora delar inramad av en stengärdsgård, vilken skall bevaras och underhållas. Stengärdsgården bör kontrolleras ungefär vart femte år.

Kvalitetsmål och gynnsam bevarandestatus

- låg samlad och staplad stengärdsgård ibland med jordvall och ansamling av ris
- träd och buskar skall finnas i och i anslutning till stengärdsgården, dock att denna skall vara så öppen att dess sträckning blir synlig.

Skötselmål och skötselåtgärder

- stengärdsgårdar repareras vid skador och om stenar faller ned
- en del träd och buskar avverkas om stenmurarna tenderar att försvinna i lövverket.
- en begränsad mängd ris från avverkningar ansamlas vid eller ovanpå stengärdsgården på 3-5 platser för att mulna ned.

4.9 Vattensamlingar

Centralt i området finns en stor öppen vattensamling tillhåll för gråhakedopping, smådopping, rörhöna, sothöna, häger, vigg m. fl.. I vattensamlingen finns några mindre buskbevuxna öar. Vidare finns en damm i sydvästra hörnet av reservatet.

I övrigt kan vissa mindre kärrområden hålla vatten under våren . Om dessa torkar ut spolieras lekresultatet för groddjuren.

Beteckning på kartor, bilaga 6: ”Öppet vatten”

Kvalitetsmål och gynnsam bevarandestatus

- öppen vattenyta med helt öppna stränder bortsett från någon solitär al.
- öarna lämnas till fri utveckling

Skötselmål och skötselåtgärder

- träd- och busk uppslag längs stränderna bevakas och röjs årligen.
- eventuell förekomst av fisk eller kräftor skall bekämpas

4.10 Specialåtgärder/fauna

4.10.1 Groddjur

Groddjuren är för sin reproduktion bundna till vegetationsrika, grunda vattensamlingar med rent, klart vatten eller till grunda kärrmarker och små vattensamlingar i betesmarker. Vattnen får inte användas för fisk- eller kräftodling. Leken börjar när temperaturen i vattnet uppnått ca 18 ° C. Vattensamlingarna bör därför vara solexponerade. Uppslag av al eller andra buskar längs kanterna skall kontinuerligt hållas ned på låg höjd. Efter fullbordad lek vandrar groddjuren till sina sommarbiotoper, vilka kan ligga på högst varierande avstånd från lekplatserna. Bokskogsbryn med en buskridå av hassel, nypon, björnbär, hagtorn och slån är av stor betydelse för arterna efter leken. Lövgrodan jagar insekter i träden och buskarna och måste kunna klättra via buskagen upp genom ett sammanhängande lövverk till trädens kronor. En fler- eller fullskiktning i busk och trädvegetationen är därför nödvändig. Bryts denna kontakt mellan marken och trädkronorna innebär det en katastrof för lövgrodan. Övervintring sker i markhåligheter och även i murkna stubbar eller stenrösen.

4.10.2 Fjärilar

De flesta dagfjärilar är direkt beroende av en örtrik vegetation. Många arter har dessutom en mycket snäv ekologisk nisch och ofta beroende av en viss växtart. Sådana arter är plommonsnavbvingen och svartfläckiga blåvingen.

Plommonsabbvingen är helt bunden till slån. Genom att öka förekomsten av slån gynnas också andra arter inom området.

Svartfläckiga blåvingen har ett mer specialiserat leverna, och larven är här beroende av dels tillgång på timjanblommor, dels på förekomsten av en viss myrart. Myrarten är tuvbyggare och förekommer i de markerade tuvor, som uppträder överallt i den öppna betesmarken. Både växt och myra är känsliga för handelsgödsel och redan vid lätt utnyttjande, försvinner myrorna. En förutsättning för fjärilens fortsatta bestånd i reservatet är således att spridning av handelsgödsel inte förekommer.

Spridningsstopp för handelsgödsel kommer dessutom att direkt gynna många andra fjärilar, såväl dagfjärilar som nattflygande arter, genom att gödselkänsliga örter får möjlighet att på sikt återkolonisera betesmarkerna.

4.10.3 Vedinsekter

Den mindre ekbocken är för sitt näringssök på våren beroende av tillgång på blommande, gamla fruktträd. Arten utvecklas troligen i torra och döda grenar av fruktträden, men sannolikt även i gamla utmarksbogar. Liknande miljökrav förekommer hos flera andra arter.

För att trygga successionerna för faunaelement som är starkt hotade av det moderna skogsbruket är det angeläget att bevara såväl alkärr under fri utveckling, som äldre trädbestånd inom öppnare betesområden.

5. MÅL OCH FÖRESKRIFTER FÖR RESTAURERINGSÅTGÄRDER (Karta, Bilaga 7)

5.1 Buskområden av igenväxningskaraktär

Ett större område i norra - nordvästra delen av reservatet har under det senare decennier mer eller mindre helt vuxit igen med buskvegetation. Fortfarande finns några gläntor samt stråk där betesdjuren passerat. I västligaste delen har buskar brett ut sig inom två begränsade områden.

Beteckning på karta, bilaga 7: "Igenväxning med buskar"

Kvalitetsmål

Betad gräsmark med spridda buskar och träd (max 2 stycken/ 1000 m²) samt några buskgrupper. Kvarlämnade buskar och buskgrupper skall om möjligt vara fullskiktade. De skall också i viss utsträckning ha kontakt med varandra genom smala stråk av mindre buskar. Områdena skall efter restaurering ingå i "4.5 Öppen gräsmark med spridda buskar och träd".

Skötselmål och skötselåtgärder.

- all busk- och trädvegetation röjs till ca 50%. Därefter upprepas röjningen då på nytt till 50 % (eventuellt ytterligare en gång). I västra gläntan genomförs röjningen endast en gång och med försiktighet eftersom området är en viktig biotop för lövgroda.
- stubbar lämnas med horisontella snitt så att betesdjuren inte skadas.
- avverkat material skall samlas ihop och skall flisas eller brännas på lämpliga platser, d v s områden utan värdefull gräsvegetation eller på åker utanför reservatet.
- buskar och träd sparas enligt kvalitetsmålet. Fullskiktade buskar gynnas.
- åtgärderna följs upp med tillräcklig betning: nya uppslag skall hållas nere och gräs skall etableras samt betas till angiven höjd.

5.2 Uppslag av hagtorn / slån.

Inom vissa delar av den öppna betesmarken förekommer rikligt med lågvuxna buskar huvudsakligen av hagtorn och slån. Ofta uppträder dessa nära bryn och buskgrupper.

Beteckning på karta, bilaga 7: "Uppslag av slån/hagtorn"

Kvalitetsmål

- betad gräsmark med spridda buskar och solitära träd (max 2 stycken/1000 m²) samt några buskgrupper. Kvarlämnade buskar och buskgrupper skall om möjligt vara fullskiktade. Områdena skall efter restaurering ingå i "4.5 Öppen gräsmark med spridda buskar och träd".

Skötselmål och skötselåtgärder.

- alla låga buskar och små träd (< 2meters höjd) i betesmarken röjs bort. Därvid sparas enar och nedbetade träd (sk "purror"). Vidare sparas några yngre träd av ek, bok, apel och körsbär och dessutom någon välvuxen hagtorns- eller hasselbuske som föryngring av solitärträd och buskvegetation. Röjningen följs upp årligen till att börja med, sedan eventuellt med längre intervall.
- stubbar lämnas med horisontella snitt så att betesdjuren inte skadas.
- avverkat material skall samlas ihop och skall flisas eller brännas på lämpliga platser, dvs områden utan värdefull gräsvegetation eller på åker utanför reservatet.

- åtgärderna följs upp med tillräcklig betning så att nya uppslag hålls nere

5.3 Uppslag av al samt alridåer mot fuktmarker och vattensamlingar

I öppna kärr och fuktiga stråk uppträder rikligt med unga låga alar, som på sikt kan sluta sig och utvecklas till skogsdungar. Därmed försvinner också delar av den öppna fuktmarksvegetationen.

Dessutom skuggas vattensamlingar av betydelse som reproduktionsvatten för groddjur.

I kanten mot kärrområden har etablerats mer eller mindre täta ridåer av mera högvuxen al, som hindrar kontakten mellan kärren och den öppna betesmarken.

Beteckning på karta, bilaga 7: ”Uppslag av al”

Kvalitetsmål

- helt öppen betad kärrmark ibland med vattensamlingar samt fuktig gräsmark
- fri kontakt mellan den öppna betesmarken och större kärrområden med eller utan låga buskar.

Skötsel mål och skötselåtgärder.

- alla låga albuskar och små träd i betesmarken röjs bort enligt anvisningar under 5.2. Områdena skall efter restaurering ingå i ”4.5 Öppen gräsmark med spridda buskar och träd”.
- åtgärden följs upp genom rönjningar till en början årligen och senare i femårsintervaller.

5.4 Videbuskage i vissa kärrområden

Vissa våta kärrområden i nordvästra delen av reservatet har under senare år vuxit igen med videbuskar. Det kan övervägas att öppna upp några områden på nytt för att gynna våta vegetationstyper och biotoper.

Beteckning på karta, bilaga 7: ”Uppslag av vide i kärr”

Kvalitetsmål

- öppet kärr huvudsakligen med högstarrvegetation

Skötselmål och skötselåtgärder.

- all buskvegetation röjs och slutavverkas under vinter då kärren fryser till.
- åtgärden följs upp med röjningar vart femte år,

5.5 Avverkning av vissa träd med för hög frekvens inom reservatet

Unga björkar, < 10 meter höga, finns spridda inom reservatet. Al och askträd har etablerats som överståndare i buskage.

Kvalitetsmål

- enstaka träd som utgör överståndare i buskagen bevaras,
- etablering av björk inom reservatet begränsas.

Skötselmål och skötselåtgärder.

- de träd av i första hand al, ask och björk, vilka bildar täta överståndare i buskage, avverkas.
- flertalet unga björkar (< 10 meters höjd) avverkas

5.6 Slutavverkning av gran

I ädellövskogområdet nordost om betesmarkerna (utvidgning 2005) finns ett mindre område med glest stående högvuxna granar. Vidare finns några spridda granar inom området.

Kvalitetsmål

- ädellövskog enligt pkt 4:1

Skötselmål och skötselåtgärder.

- all gran slutavverkas
- vid behov förnygringsåtgärder i form av försiktig markberedning, röjning och gallring under gynnande av bok.

6 ANORDNINGAR FÖR REKREATION OCH FRILUFTSLIV

6.1 Övergripande mål

Området hålls tillgängligt för allmänheten att fritt ströva i den öppna betesmarken. Särskilda stigar utöver äldre markvägar anläggs inte. Genomgångar i hägnader anordnas vid angöringspunkter och på lämpliga ställen i de öppna stråken i betesmarken.

Genom information på skyltar och i folder skall allmänheten hållas informerad om naturreservatets kulturhistoriska och naturvetenskapliga värden och betydelse. Området bör utnyttjas för undervisning och forskning.

6.2 Riktlinjer och åtgärder

6.2.1 Tillgänglighet

Naturreservatet nås via vägen norrut från Baldringe kyrka med avtagsväg mot höger, som sedan når fram till vägen Ållskogs gård - Fyledalen. Alternativt kan vägen Baldringetorp – Nyvångsskogen samt skogsbilvägar norr om Skoghejdan användas till fots.

6.2.2 Anordningar för friluftslivet

Vägvisare till reservatet skall finnas vid avtagsvägen norr om Baldringe kyrka och från vägen Ållskogs gård - Fyledalen. Enkla parkeringsplatser för 2 - 3 bilar anordnas vid angöringspunkterna markerade med P på bilaga 5.

Markering av stigar får vid behov göras enligt bilaga 5. Genomgångar i hägnader anordnas i princip enligt bilaga 5 eller där behov visar sig. Genomgångarna skall vara av typ ”koklämma” eller självstängande grind.

Behov av soptunnor och toalett föreligger inte för närvarande. Skulle emellertid behov uppstå uppsättes anordningar i samarbete med Ystads kommun.

6.2.3 Information

Reservatets gränser skall utmärkas enligt svensk standard (SIS 03 15 22) och naturvårdsverkets anvisningar. Informationsskyltar uppsätts vid angöringspunkterna enligt bilaga 5. En enkel informationsfolder tas fram i samband med att reservatsförordnandet vunnit laga kraft.

6.2.4 Utmärkning av naturreservatets gräns

Naturreservatet mätes in och stakas ut under 2005 i enlighet med avtal mellan Naturvårdsverket och Metria. Gränsutmärkning skall utföras enligt svensk standard (SIS 03 15 22) 2004. Därefter kontrolleras utmärkningen årligen och kompletteras vid behov.

7

TILLSYN, DOKUMENTATION OCH UPPFÖLJNING

7.1 Planering av åtgärder samt skötselråd

Regelbundna samråd skall hållas med brukaren rörande åtgärder som skall utföras. Samrådet skall ske på initiativ av länsstyrelsen i form av ett skötselråd i vilket ingår representanter för vetenskaplig expertis och ideella organisationer. Deltagarna väljs och kallas av länsstyrelsen vid varje tillfälle. Skötsel och upphandling av åtgärder ska alltid ske i samråd med markägaren.

7.2 Årlig dokumentation av skötselåtgärder samt uppföljning av skötselmål

Brukaren av marken rapporterar årligen till uppdragsgivaren och länsstyrelsen om antal betesdjur, djurslag och betestid samt utförda skötselåtgärder. Samtliga skötselinsatser skall utvärderas och dokumenteras av länsstyrelsen

7.3 Uppföljning av kvalitetsmål

Länsstyrelsen ansvarar för allmän uppföljning av naturreservatets status samt dokumentation av växt-, fågel- grod- och insektsarter minst vart tionde (10) år.

7.4 Uppföljning av kostnader

Uppföljning av kostnader görs årligen av den eller de som enligt avtal svarar för skötseln. Avrapportering sker årligen till länsstyrelsen.

8

FINANSIERING AV FÖRVALTNINGEN

8.1 Ekonomisk utredning

Förvaltaren gör en ekonomisk utredning avseende kostnader och intäkter för förvaltningen.

8.2 Finansiering av förvaltningen

Förvaltaren ansvarar för (ev bekostar):

- Dokumentation, övervakning, utvärdering och uppföljning av reservatets naturvärden
- Uppföljning och utvärdering av skötsel av naturreservatet.
- Upprättande och revidering av skötselplan för naturreservatet
- Nyanläggning av stängsel,
- Nyanläggning och underhåll av rastplats, stigar, grindar och stängselövergångar i reservatet

- Anläggning och underhåll av småvatten i enlighet med fastställd skötselplan
- Underhåll av angöringsplats och rastplatser
- Utmärkning och underhåll av reservatets gränsutmärkning
- Tillverkning och underhåll av informationsskyltar
- Produktion av enkel informationsfolder om reservatet
- Tillsyn av skötsel
- Restaureringsåtgärder i jordbruksmark i enlighet med bilaga 7

Markägare (arrendator) ansvarar för (ev bekostar):

- Skogsbruk och bete
- Underhåll av stängsel
- Underhåll av ev elstängsel för vildsvin
- Underhåll av skogsbilvägar

Nyttjanderättsinnehavare ansvarar för (ev bekostar):

- Drift och underhåll av nyttjanderätten

Naturvårdsverket ansvarar för (ev bekostar):

- Inmätning och utstakning av naturreservatets yttre gränser

9 REFERENSER OCH KÄLLOR

9.1 Tryckta

Ahlén, I. 1965. Skogshejdan – en utmarksrelikt. Skånes natur 52. 1965:1

Andersson, E. & Forsström, B. 1971. Vegetationen på Skogshejdan – beskrivning och dokumentation. Medd. nr 9 från Forskargruppen för skötsel av naturreservat. Lund.

Axelsson P. 1971. Fågellivet kring byarna Baldringe och Hagestad, n. Ystad. Medd. från Skånes Ornitologiska Förening 1971:2.

Berglund, B. 1974. Lövgrodan, Hyla arborea Lin., ett djur på väg att försvinna. Skånes Natur 61:4.

Berglund, B. 1976. Skånes sällsynta groddjur. SNV PM 765.

Berglund, B.E. (red.) 1991. The cultural landscape during 6000 years in southern Sweden. Ecological Bulletins 41.

Daniel, E. 1986. Jordartskarta Tomelilla SO/Simrishamn SV. Sveriges geologiska undersökning. Ser. Ae. Nr 65. Uppsala.

Daniel, E. 1992. Jordartskarta Tomelilla SV och Ystad NV. Sveriges geologiska undersökning. Ser. Ae. Nr 99 - 100. Uppsala.

Emanuelsson, E., Bergendorff, C., Carlsson, B., Lewan, N. & Nordell, O. 1985. Det skånska kulturlandskapet. Lund.

Edenhamn P. & Sjögren-Gulve P. 2001. Åtgärdsprogram för bevarande av lövgroda. Naturvårdsverket, Åtgärdsprogram 24.

Hammarstedt, O. 1989. Fanns det fler fjärilar förr? Skånes Natur 76.

Larsson, Anders 1982. Skogshejdan. Förslag till dispositions- och skötselplan. Stencil.

Lagerås, Per 1991. Kontinuitet i utnyttjandet av Baldringes utmarker. En pollen-analytisk studie i Skogshejdan, Skåne. Examensarbeten i geologi vid Lunds Universitet. Kvartärgeologi. nr 33.

Malmer, N. 1971. Vegetationslandskapet kring Fyledalen. Skånes Natur 58. 1971:2

Nilsson, S. 1979. Utmarksrester i Baldringe socken. Skånes Natur 66.

Wikman, H. & Bergström, J. 1987. Beskrivning till provisoriska översiktliga berggrundskartan-Malmö. Sveriges geologiska undersökning. Ser. Ba. Nr 40. Uppsala.

9.2 Kartor

Enskifte, Baldringe utmark s.k. Ållskog 1821, Baldringe, Akt 4, Lantmäteriet, Malmö

9.3 Personliga kontakter

Ingemar Ahlén

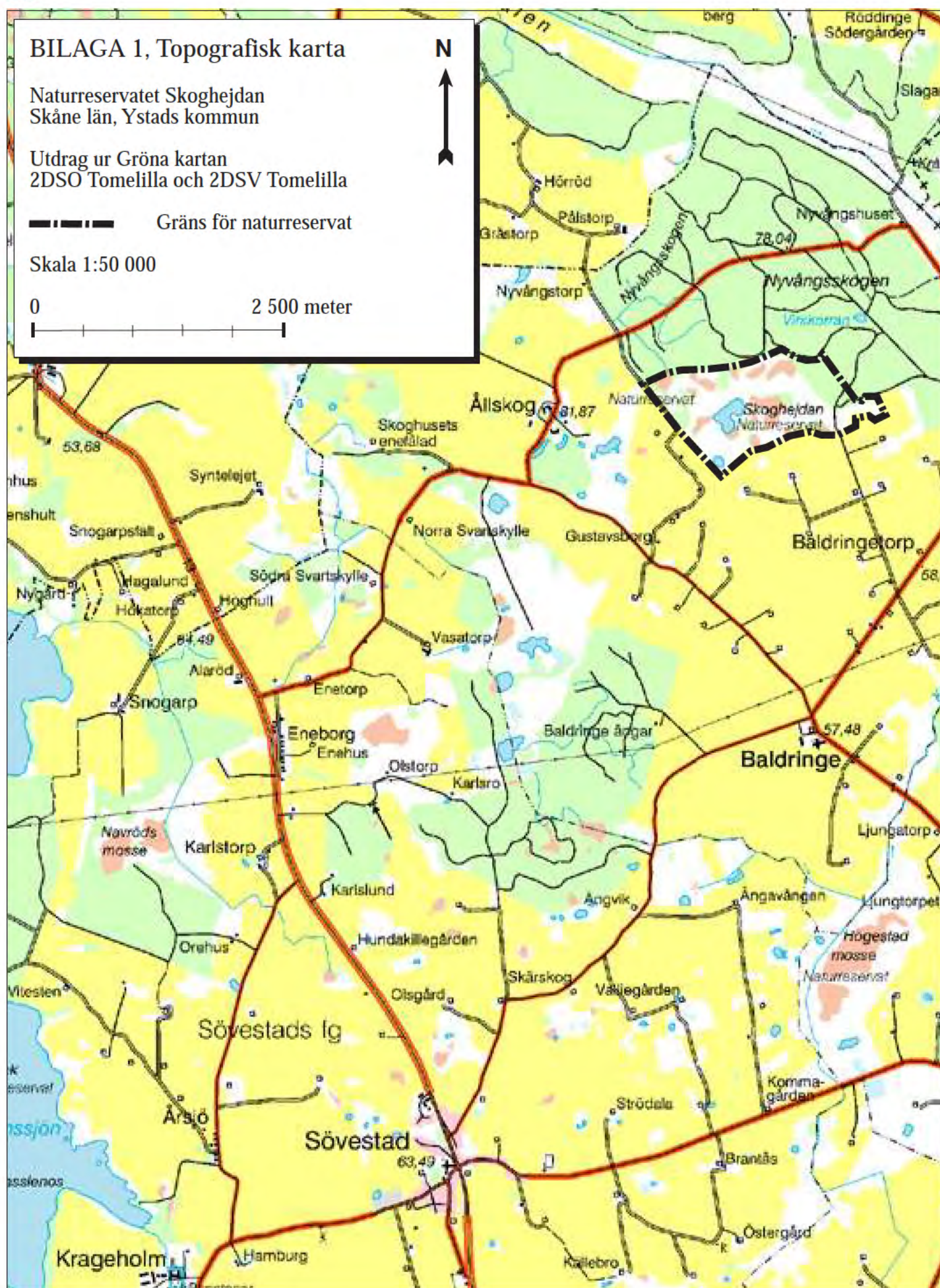
Clas Andrén

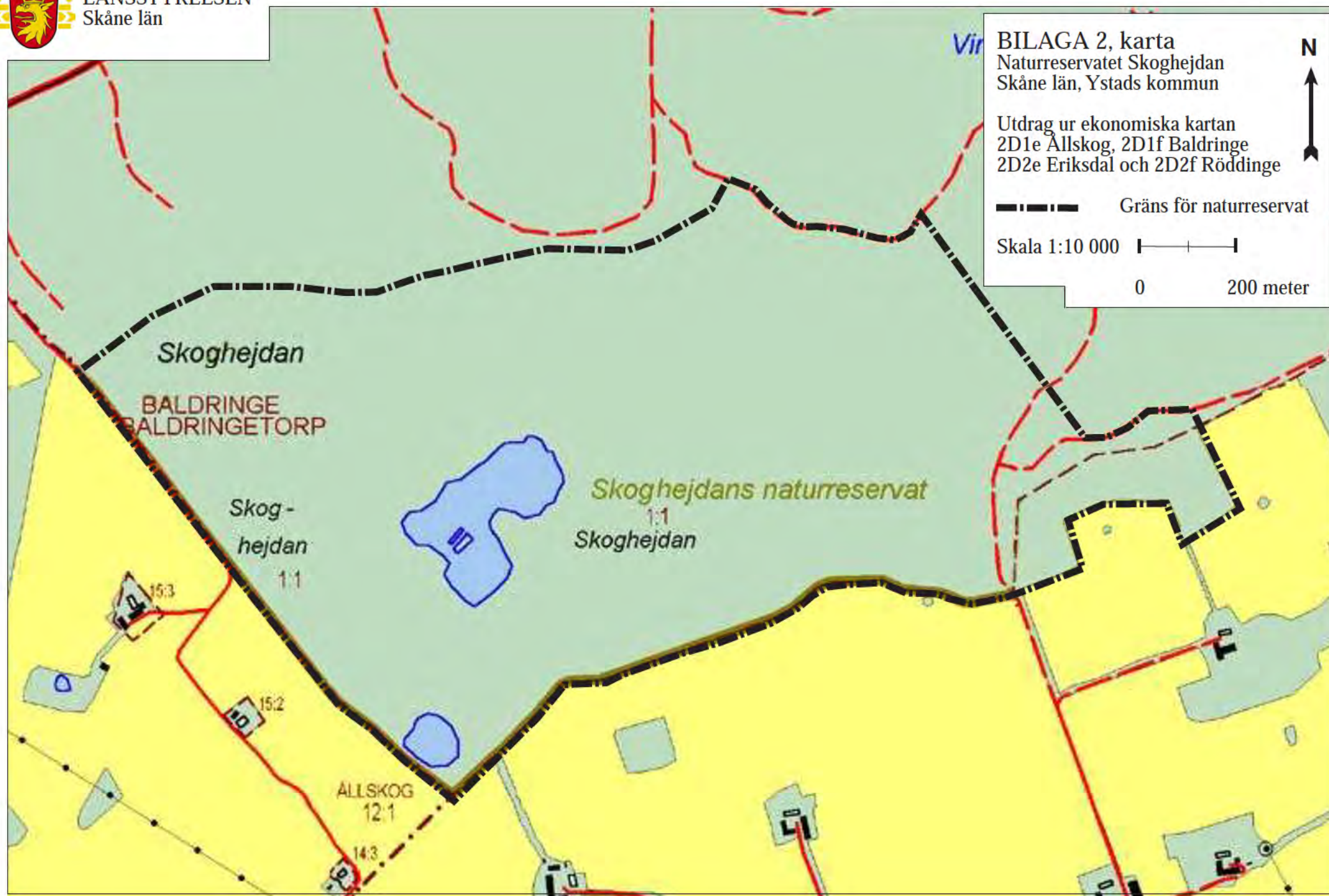
Boris Berglund

Bengt Ehnström

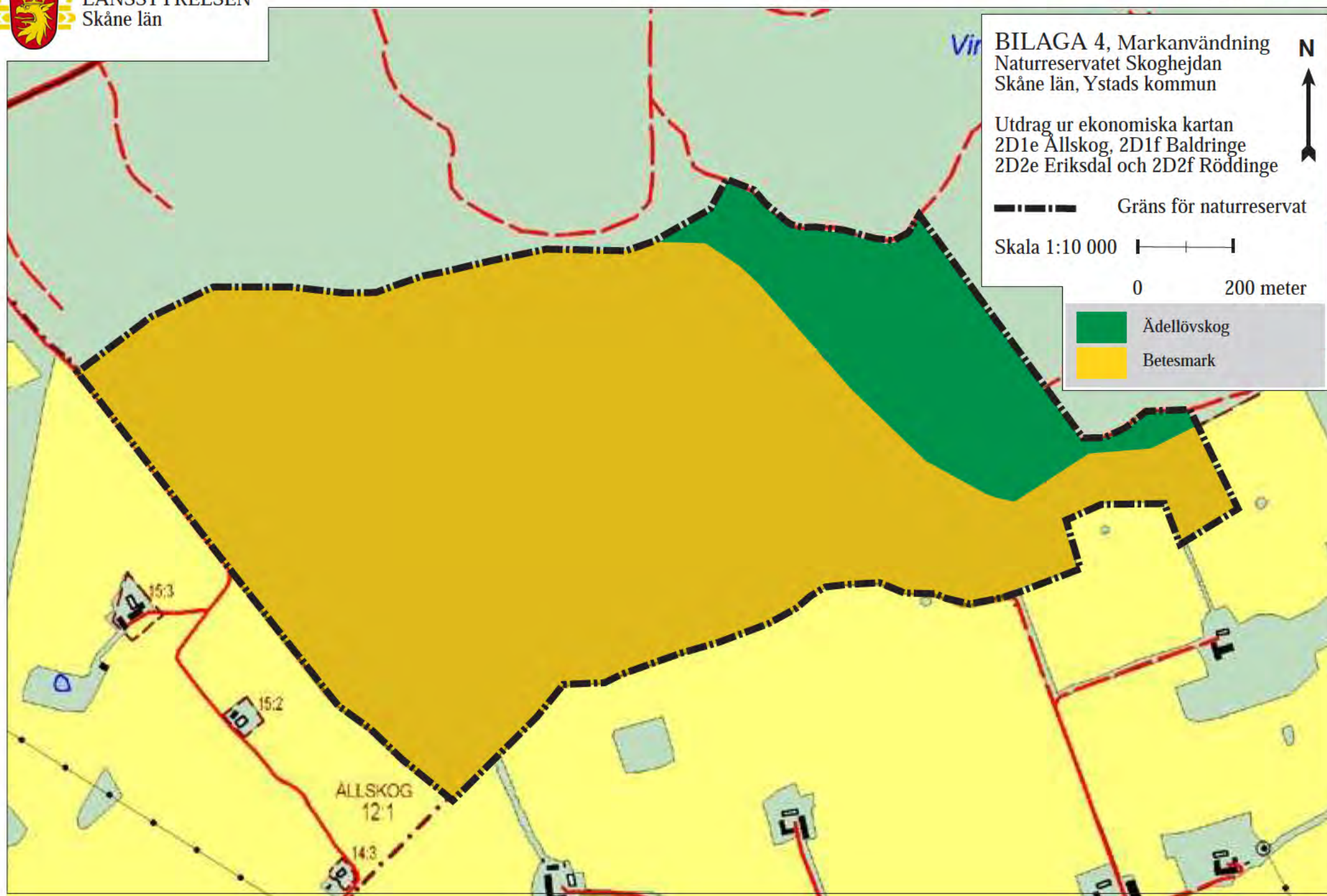

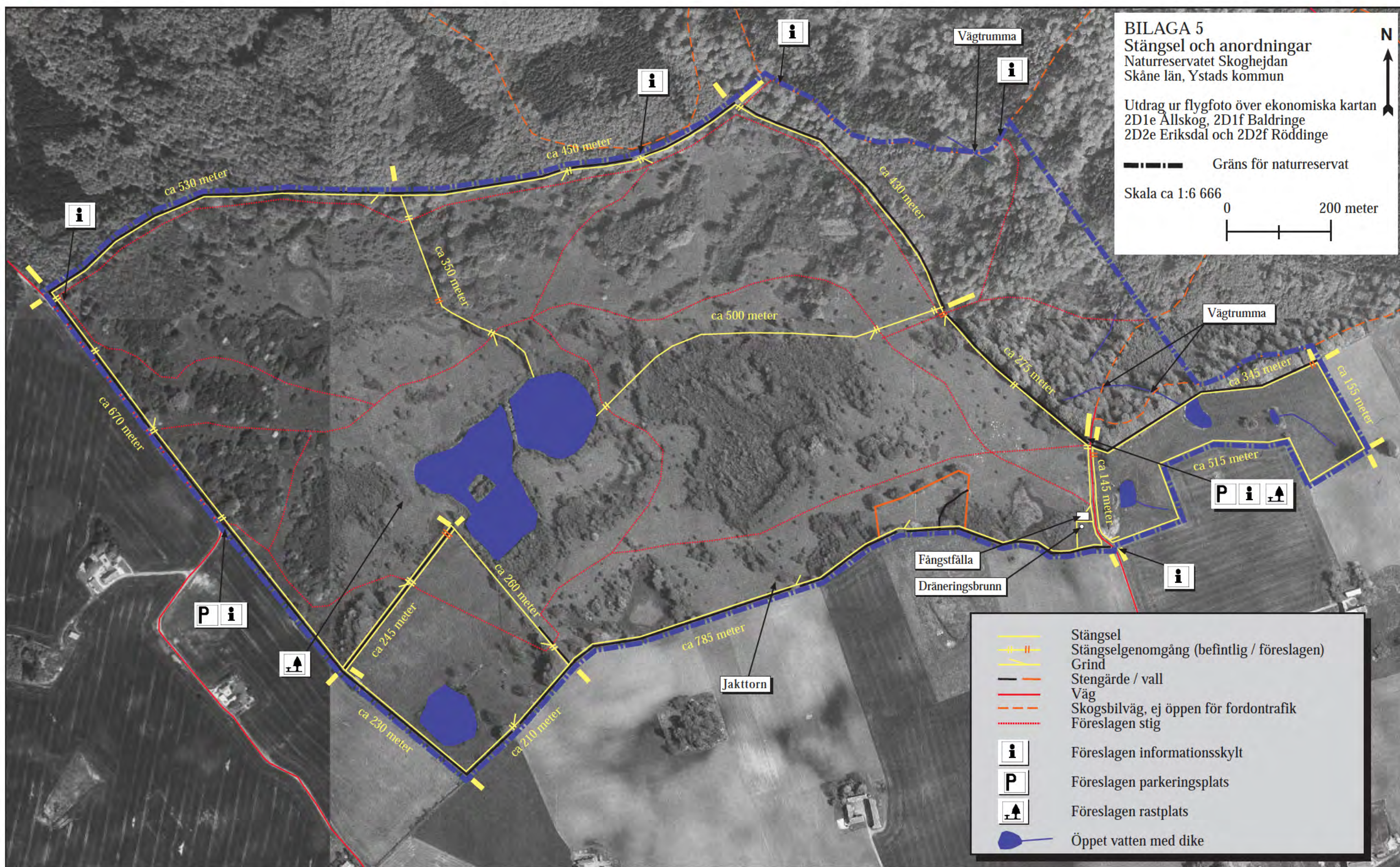
Dnr 511-37617-05
1286-202

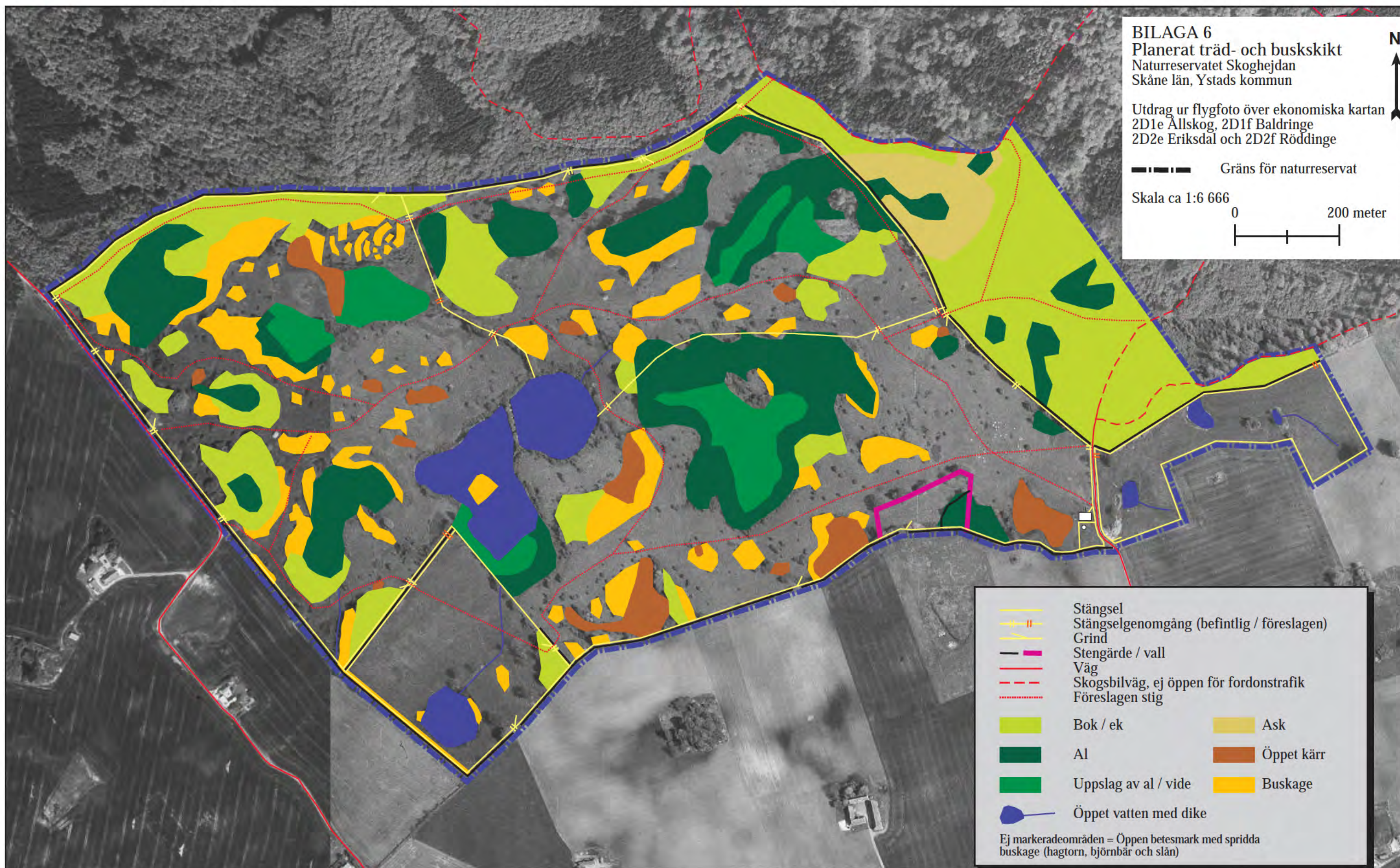

BILAGA 7

Restaureringsåtgärder
Naturreservatet Skoghejdan
Skåne län, Ystads kommun

Utdrag ur flygfoto över ekonomiska kartan
2D1e Allskog, 2D1f Baldringe
2D2e Eriksdal och 2D2f Röddinge

Gräns för naturreservat

Skala ca 1:6 666

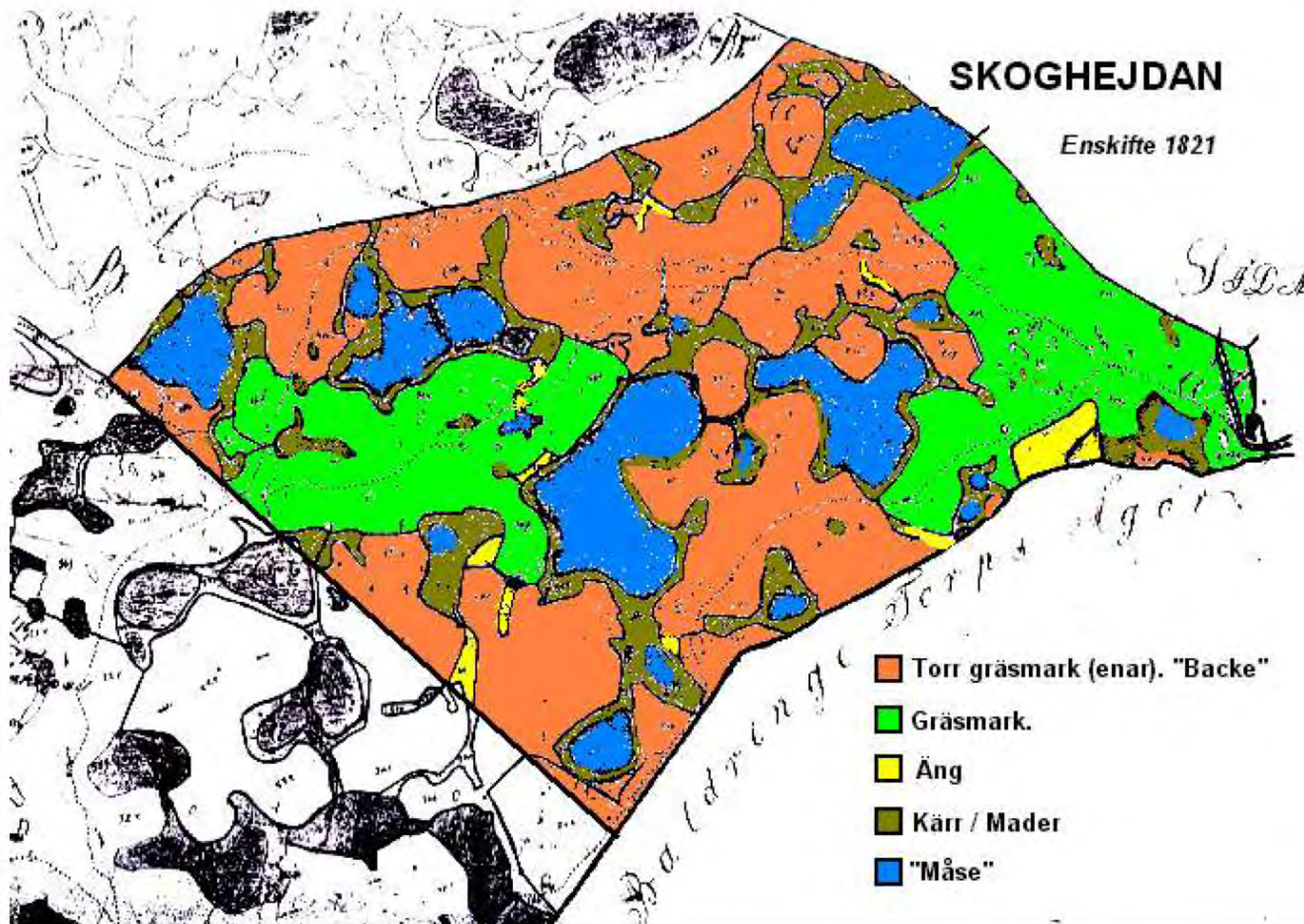
0 200 meter

N

- Stängsel
- Stängselgenomgång (befintlig / föreslagen)
- Grind
- Stengärde / vall
- Väg
- Skogsbilväg, ej öppen för fordons trafik
- Föreslagen stig
- Uppslag av vide i kärr
- Uppslag av al
- Uppslag av slån/hagtorn
- Igenväxning med buskage
- Gran
- Område med större träd

BILAGA 8

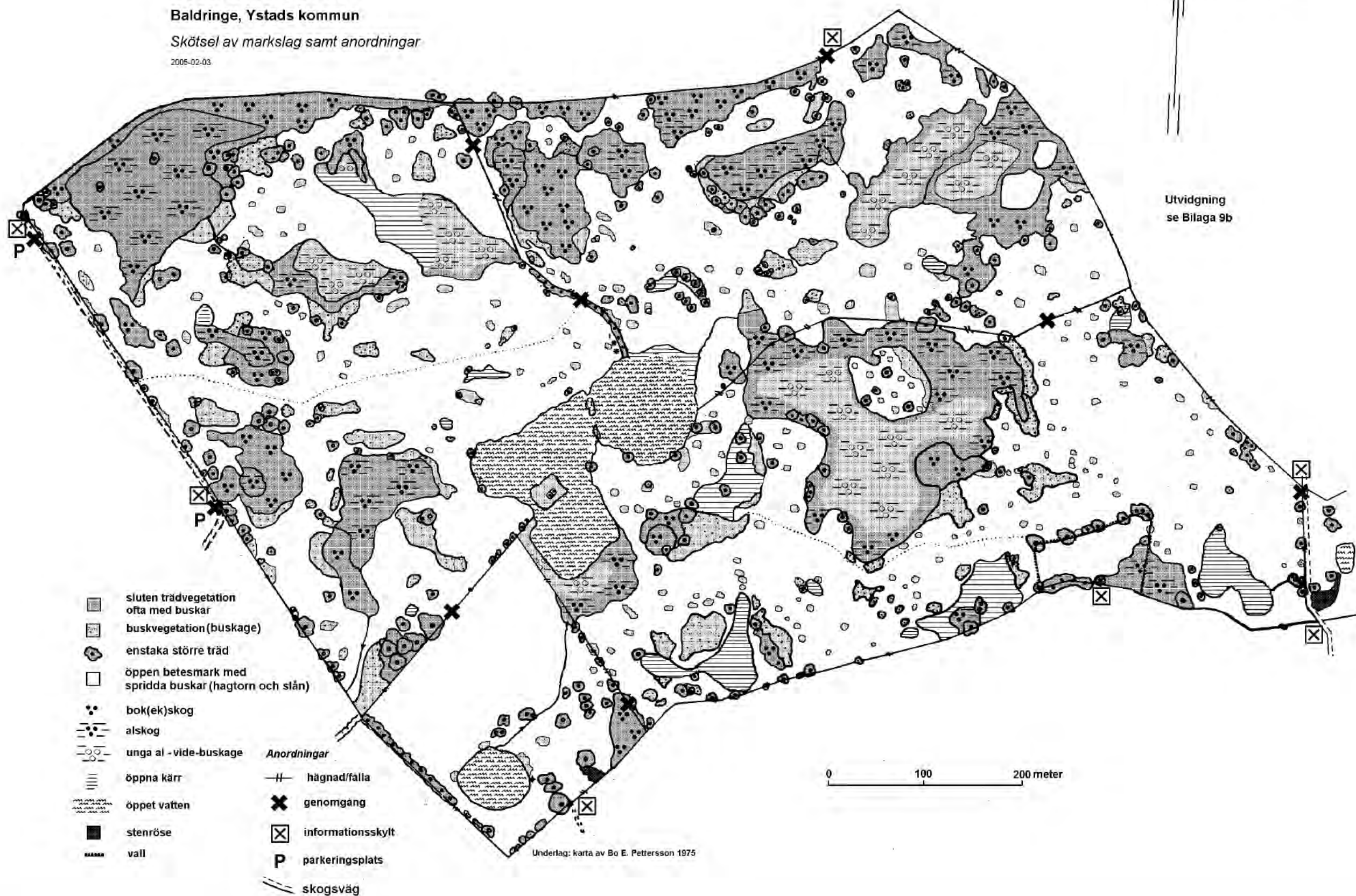
BILAGA 9a

SKOGHEJDAN

Baldringe, Ystads kommun

Skötsel av markslag samt anordningar

2005-02-03

SKOGHEJDAN

Baldringe, Ystads kommun

Utvidgning av naturreservat 2005

Skötsel av markslag samt anordningar

2005-02-03

BILAGA 9b

- sluten trädvegetation
ofta med buskar
- buskvegetation (buskage)
- enstaka större träd
- öppen betesmark med
spridda buskar (hagtorn/ slån)
- bokskog
- alskog
- askskog
- granplantering
- unga al - vide-buskage
- öppna kärr
- öppet vatten
- stenröse
- vall
- Anordningar**
- hägnad/falla
- genomgång
- informationsskylt
- P parkeringsplats
- skogsväg

